5/2021

ČIPERKA

Magazínek prodejen COOP

coop

„To je nuda!“

Tak touto větou odpovídal zajíc Václav na všechny naše návrhy, kam se vydat na výlet. Turistika jej nebavila, jízda na kole jej nebavila, návštěva hradů a zámků ho vyloženě otravovala. Prostě Vašek vstal z postele špatnou nohou a byl protivný až hrůza! Kamarádi, taky se vám to někdy stává?

My naštěstí máme Pepinu, která je opravdu velice mazaná. *„Chceš housku, Vašíku?“* zeptala se otráveného zajíce jen tak jakoby nic. *„Tu bych si dal,“* odvětil zajíc. *„Tak se na ni vydáme,“* zasmála se Pepina. *„Jak vydáme?“* vrtěl Vašek hlavou, protože nepochopil, že jej klaunka přechytračila. *„No, vydáme. Na hrad Houska to máme pěkný kus cesty. Nestůj tady jako pařez. Nejsi přece žádná pecka, která se bude válet doma. Mimochodem i Pařez a Pecka jsou hrady.“*

„To ti nevěřím,“ chechtal se Václav, *„copak někdo dá hradům taková směšná jména?“*

„To by ses divil! A když si pospíšíš, zvládneme i hrady s ještě podivnějšími jmény. Bude se ti to určitě líbit.“

Kamarádi, ta Pepina je prostě skvělá! Vašek se pro poznávání hradů, zámků a zřícenin s prapodivnými jmény tak nadchnul, že byl k neudržení. Všichni jsme si toto dobrodružství náramně užili. Pepina nás vzala na místa s takovými názvy, že jsme jen bezmocně leželi na zádech a smíchy jsme se za břicha popadali. A nebyla by to Pepina, kdyby nám k tomu nepřipravila spousty zajímavých úkolů a soutěží. No a já bych nebyl veverčák Čiperka, kdybych se s vámi o tyto úkoly nepodělil. Tak nebuďte pecky ani pařezy a vzhůru na hradní dobrodružství!

Veselou zábavu vám přeje veverčák Čiperka

Soutěže o ceny

Při putování po zajímavých českých hradech a zámcích na vás čeká celá řada úkolů. Některé z nich jsou opět soutěžní a na výherce čekají v redakci báječné ceny. Soutěžní úkoly jsou tentokrát tyto:

- Hradní křížovka str. 4
- Hrad Krabice str. 14

Výherci z minulého čísla

- **Pravěká křížovka:** Prakluk se jmenoval **Bělozub**. Jak se jmenují šťastní výherci, kteří se můžou těšit na zajímavé ceny? **O. Kopáček** *(5 let)*, **J. Chadimová** *(10 let)*, **A. Weininger** *(8 let)*, **V. Šichová** *(3 roky)*, **T. Maříková** *(5 let)*.

POZOR!
Elektronickou verzi Čiperky naleznete na internetových stránkách www.coopclub.cz

Čiperka
– dětský magazínek prodejen COOP
Periodicita: 6× ročně
Místo vydávání: Plzeň
Číslo a den vydání: 5/2021, 5. října 2021

Vydavatel:
Delex, s. r. o.
Denisovo nábřeží 5, 301 00 Plzeň, IČ: 00519049
tel.: 378 218 112 (448), fax: 377 325 972
Project director: Luboš Liška
Redakce: Mgr. Zdeňka Čížková
Individuální objednávky: Mgr. Zdeňka Čížková
e-mail: cizkova@delex.cz, tel.: 724 151 095
Grafická úprava, sazba: DTP Delex, BcA. Alena Janečková
Ilustrace: MgA. Štěpánka Bláhovcová, Sabina Vojtas Fránová, BcA. Alena Janečková

COOP Centrum družstvo
Sídlo: U Rajské zahrady 1912/3, 130 00 Praha 3
Generální ředitel: Josef Plesník
Marketing COOP: Andrea Mouralová
tel.: 224 106 146; fax: 224 106 140
internet: www.coop.cz

Registrováno pod číslem: MK ČR E 17478

OCHRANNÁ ZNÁMKA č. 323434

Zadáno společností

Hudební malování

Pepina nás na začátku naší pouti chtěla trochu rozezpívat. Vybrala proto dvě památky s hudebním názvem – jednu hradní zříceninu a jeden zámek. Vašek se trochu zapotil, než přišel na ta správná jména, ale tobě to určitě tolik práce nedá.

▶ *Trochu se nám ten obrázek zřítil. Podobně jako hrad, který nese stejné jméno. Obrázek dokresli. Víš správný název hradu?*

Hrad se jmenuje

▶ *Tento zámek má v názvu hned tři hudební nástroje. Pepina však nakreslila jen jeden. Ty doplň zbylé dva a tipni si jméno zámku.*

Zámek se jmenuje

Řešení úkolů najdeš na straně 23.

Hradní křížovka

Na křížovce si Pepina dala opravdu záležet. Všichni jsme museli dát hlavy dohromady, abychom ji vyluštili. Ač se to nezdá, všechny tyto obrázky opravdu představují názvy hradů. A tajenka ukrývá další hrad. Zvládneš to?

Řešení křížovky pošli **do 15. listopadu 2021** na adresu **DELEX, Denisovo nábřeží 5, 301 00 Plzeň** nebo na e-mailovou adresu **coopclub@coopclub.cz**. Na obálku nebo do předmětu zprávy napiš ***„Čiperka – křížovka“***. Nezapomeň připojit své jméno, adresu, telefonní číslo a věk. Soutěž je určena jen pro děti.

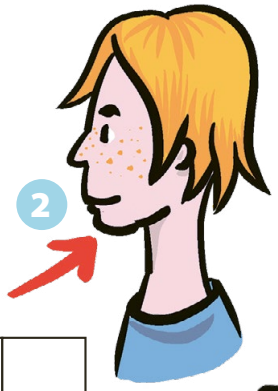

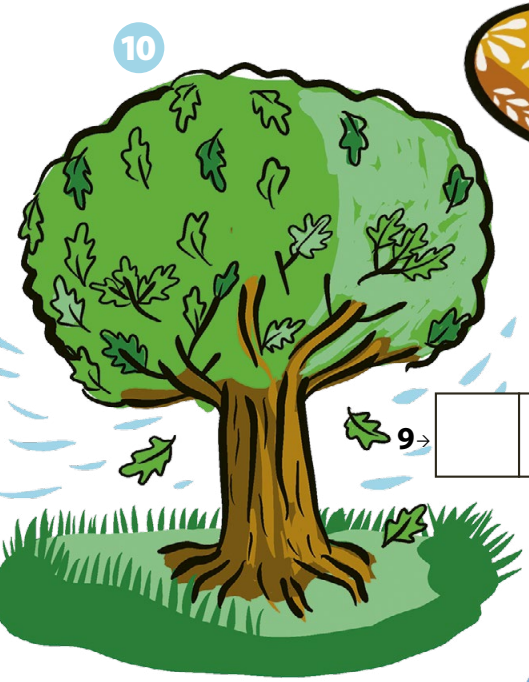

1→
2→
3→
4→
5→
6→
Ý
7→
8→
9→
10→

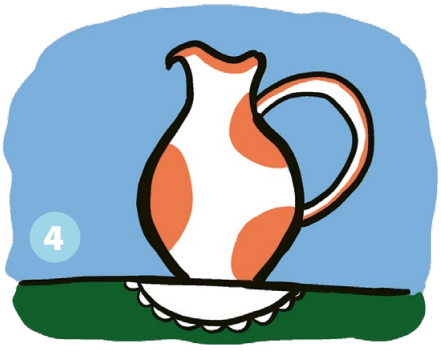

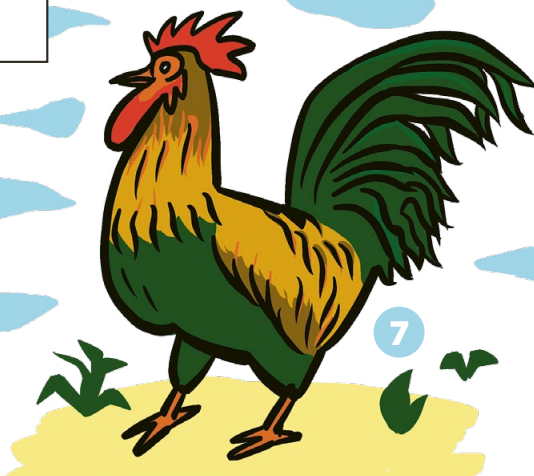

HRADNÍ PUZZLE

Když hrad zpustne a začne se rozpadat, říká se mu zřícenina nebo také trosky. Nám se také jeden hrad sesypal jak domeček z karet.

Zkus jej znovu postavit. Možná přitom přijdeš i na jeho jméno a jména jeho dvou věží.

Jméno hradu

Jména věží

Zvířecí stopování

Každý z těchto živočichů bydlí na jiném hradě či zámku.

▶ *Doveď všechny tři po vyšlapaných stopách domů. Cestou sbírej písmenka, ze kterých sestavíš jména památek.*

Řešení úkolu najdeš na straně 23.

Co skrývají KOSTI?

Pepina nám s sebou na svačinu vzala veliký pytlík kostiček – sušenek, které sama napekla. Jenže nedočkavý Václav jí sáček roztrhl a kosti se vysypaly. Tu změť vidíš na obrázku. Když se pozorně podíváš, všimneš si, že na některých kůstkách jsou barevné značky. ▶ *Vybarvi tyto kosti správnou barvou. Kdoví, třeba na tebe vykoukne další hrad s prapodivným jménem.*

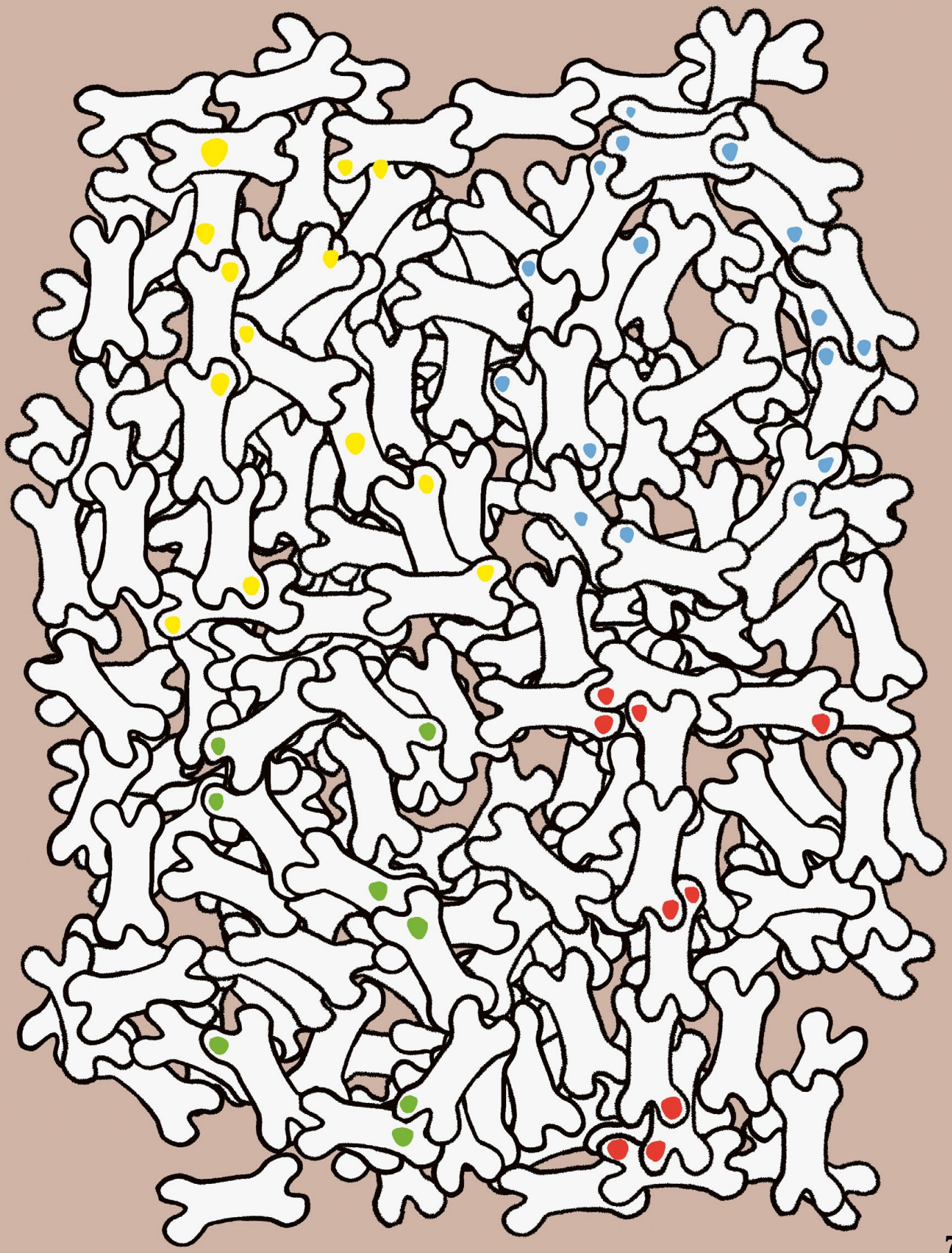

Matematická mapa

Tak u tohoto úkolu se Pepina opravdu vyřádila. Slepé mapy má strašně ráda a matematiku také. Spojila tyto své vášně dohromady a tady je výsledek.

1

2

4

3

▶ *Nejprve do mapy k jednotlivým číslům doplň správné názvy památek. Pepina ti svými obrázky zase trochu napovídá. Pak se dej do počítání.*

Nejkratší vzdálenost je mezi ..... .

Kolik kilometrů ujedeš, pojedeš-li po trase:

4–3–2–4 ..... km

1–2–4–1 ..... km

O kolik km je druhá trasa ..... *než první?*

O ..... *km* .

Řešení úkolů najdeš na straně 23.

Ukryté hrady a zámky

Po našem matematickém výkonu se Pepina rozhodla, že si zasloužíme odpočinek a že nám poví nějaký příběh. Radostně jsem zatleskal tlapkami, vyprávění mám moc rád. Ale Pepina si z nás zase trochu vystřelila. Ten příběh byl divný a bylo v něm ukryto 10 hradů, zámků či zřícenin. Dokud jsme je nenašli, nemohli jsme se vydat na další cestu. Zkus to také. Klaunka je na tebe hodná a trochu ti napovídá. Nám neporadila!

Klaunka Pepina vypráví:

O nešťastném chalupníkovi

Chudý chalupník vstal ráno brzy, protože měl před sebou spousty práce. K snídani si dal na talíř jen suchou housku a skromné jídlo zapil džbánem vody. Pak popadl lopatu a vyrazil do práce. Ale lopata asi nebyla tím nejvhodnějším nástrojem pro vyvrácení mohutného pařezu. Co to asi původně bylo za strom? Dub, jabloň, nebo snad smrk? Nemohl však o tom dlouho přemýšlet. S prací musel být hotov dříve, než kohout zakokrhá. Jinak by od pána nedostal zaplaceno, a dokonce by o práci přišel. Když tu kohouta zahlédl, jak máchl křídlem a chystal se kokrhat. Chalupník neváhal a střelil po ptákovi třešňovou peckou, aby jej odehnal. Jenže minul, kohout se dal do kokrhání a nešťastný chalupník svou práci nestihl. Zlý pán jej proto ze služby vyhnal a nezaplatil mu ani zlámanou grešli.

Pepina ti napovídá:

T					L							S					
H						P						K					
D						D						K					
												P					

▶ *Aby toho nebylo málo, po svém vykutáleném příběhu nám Pepina řekla čtyři ještě mnohem vykutálenější věty. V každé se pochopitelně také skrývala nějaká ta památka. Najdeš je?*

Maminko, zelí se ti dnes opravdu moc povedlo.

Dnes ti povím o strašlivém strašidlu.

Viktore, jako starší bys už měl mít rozum!

Kdo ztupí sekeru, bude ji muset naostřit.

Řešení úkolů najdeš na straně 23.

O vysvobozování STRAŠNÉHO strašidla

Prodejna, ve které žijí naši skřítci pokladníčci, má dlouhatánskou historii. Na tomto místě se zboží prodávalo odnepaměti, vlastně už i v dobách, kdy se krajem proháněli lapkové a loupeživí rytíři, zatímco ti čestní rytíři bojovali v turnajích o přízeň krásných panen. Proto snad nikoho nepřekvapí, že i tato prodejna má své letité strašidlo.

Skřítci se o nevítaném spolubydlícím dozvídají hned, jakmile se vykulí z dětských peřinek, začnou pobíhat po prodejně a hrát si na schovávanou.

„Ne abyste chodili do sklepa,“ varují každou generaci skřítků jejich rodiče. *„Víte, že tam žije krvežíznivé strašidlo, a kdoví, jak by to s vámi dopadlo!“*

Podobná varování poslouchal také Drobek se svými kamarády. Ale znáte Drobka! Ten má pro strach uděláno a naopak jej to obávané strašidlo lákalo.

Proto si jednou v neděli, kdy i skřítci mají volno a odpočívají, svolal své kamarády na válečnou poradu. *„Poslyšte, bando, s tím strašidlem bychom měli něco udělat. Pořád nás jím jen straší, ale viděl toho netvora někdo z vás? Neviděl! A jsem si jistý, že ho neviděli ani naši rodiče, ani jejich rodiče, ani rodiče jejich rodičů. Co kdybychom to šli prozkoumat?“*

„Drobku, ty si zase koleduješ o pěkný průšvih,“ varovala ho Skleněnka. Ale protože nápad se ostatním skřítkům líbil, jen bezmocně pokrčila rameny, vzala si baterku a spolu s ostatními se vydala do zakázaného prostoru prodejního sklepení.

„Je tu tma,“ pípla vyděšeně Plašilka, když za sebou zavřeli sklepní dveře.

„To by blbého nenapadlo!“ frajersky jí odsekl Smítek, ale i v jeho hlasu bylo slyšet, že zas až tak statečný není.

„Mně nejde rozsvítit baterka,“ fňukla Skleněnka.

„Mně taky ne,“ vyhrkl Drobek.

Také ostatní skřítci zjistili, že jim jejich světýlka nefungují. Co teď? Pokračovat v naprosté tmě, nebo se potupně vrátit?

„Jdeme dál!“ zavelel Drobek a s rukama nataženýma před sebe vyrazil do temných sklepních hlubin.

„Já vás tedy nechci strašit, ale mě právě někdo zatahal za vlasy,“ pronesl Leštík.

„Au, mě někdo kopl,“ vykvikla Žemlička.

„Co tu chcete?“ ozval se cizí hlas. Ale neznělo to nijak výhrůžně, spíše zmateně, překvapeně a možná i trochu bojácně.

„My jsme se přišli podívat na to děsivé strašidlo, které tady žije, a seznámit se s ním,“ vykoktal Drobek.

„Tak já jsem prý děsivé strašidlo,“ rozplakal se neznámý hlas.

„Promiň, ale tak nám to povídali rodiče. Žádný skřítek už proto léta letoucí sem do sklepa nevkročil,“ vysvětloval Drobek, teď už mnohem statečněji, protože pochopil, že to s tím děsivým strašidlem nebude zas až tak hrozné.

„A pak se mám dočkat vysvobození, když sem nikdo nepřijde, aby mi pomohl,“ zakvílel hlas.

„Takže jsi strašidlo!“ ozval se Smítek.

„Nejsem! Strašidla straší! Já, jak sis mohl všimnout, nestraším nikoho, protože jsem tu úplně opuštěný!“

„Tak kdo jsi? A nemůžeš někde rozsvítit, abychom se pořád nebavili takhle potmě?“ spustil zase Drobek.

„Ano, rozsvítit můžu. A jsem duch!“

„Já tomu asi moc nerozumím, ale jaký je rozdíl mezi duchem a strašidlem? Když potkám ducha, vyděsím se. Když potkám strašidlo, vyděsím se také! Pokud tedy vůbec budu zkoumat, jestli jsem narazil na ducha, nebo na strašidlo,“ rozumoval Smítek.

Strašidlo – tedy vlastně duch – mezitím zamávalo rukama a po sklepení se rozlilo bledé světlo. V něm skřítci uviděli průsvitnou postavu – skřítka!

„Ty jsi skřítek!“ vydechli všichni překvapeně.

„Byl jsem,“ upřesnil duch. *„Jmenuji se Zlobík a před pěti sty lety jsem na této prodejně plnil podobné úkoly jako vy. Jenže mě to moc nebavilo, pořád jsem zlobil a dělal zákazníkům naschvály. Jednoho dne sem zavítal cizokrajně vyhlížející pocestný a já jsem mu na hlavu převrátil bečku s naloženými okurkami. Byla to děsná legrace, všude mu trčely okurky a celý smrděl od láku. Jenže on to byl mocný kouzelník a za trest mě zaklel. Musím zůstávat jako duch zavřený tady ve sklepení. Nesmím ven a musím čekat, až mě nějací skřítci osvobodí.“*

„To je na hlavu!“ přerušil Zlobíka Drobek. *„Ty nikam nesmíš, skřítci nesmí sem, tak jak tě má někdo osvobodit?“*

„No právě, to je součást mého trestu. Musím tady čekat, až nějací skřítci poruší zákaz od rodičů a přijdou sem. Zároveň to musí být tak hodní skřítci, aby mi byli ochotní pomoct. Ale hodní skřítci přece neporušují rodičovské zákazy. A tak tady sedím potmě už pět set let.“

„No, ale my vlastně jsme hodní skřítci,“ zapřemýšlela Žemlička. *„Ale jsme děti a ty občas neposlouchají. Takže máš štěstí, protože my ti rádi pomůžeme. Viďte, kamarádi.“*

„No jasně!“ přikyvovali malí pokladníčci. *„Co pro tebe můžeme udělat? Zabít sedmihlavého draka, poprat se s čerty nebo co?“*

„Nic tak hrozného,“ smál se šťastně Zlobík, protože tušil, že se konečně dočká vysvobození. *„Já jsem své povinnosti neplnil. Proto mě mohou zachránit jen skřítci, kteří budou celý měsíc pilně dělat vše, co je jejich povinností.“*

„To jako znamená zařídit, že se paní Vomáčková nebude holou rukou přehrabovat v pečivu?“ vyděsil se Drobek.

„A že po Poldíkovi Nenasytném nebude rozházené zboží v regálech?“ přidal se Cukřík.

„A že děti nebudou plivat na podlahu?“ zhrozil se Leštík.

„Přesně tak. Prodejna musí být 30 dní v kuse naprosto ukázková, musíte zabránit všem nešvarům, které by se tu mohly objevit. Když se něco třeba 29. den nepovede, musíte začít zase od začátku. Dokážete to?“ vychrlil Zlobík.

„Tak co, kamarádi,“ obrátil se na malé pokladníčky Drobek, *„zkusíme Zlobíka osvobodit?“*

„Pochopitelně!“ jednohlasně přitakali skřítci.

„Moooc vám děkuju,“ zatleskal Zlobík vesele rukama, *„a i když to zní divně, budu rád, když už vás nikdy neuvidím.“*

„To tedy zní hodně divně,“ rozzlobil se Drobek. *„My ti chceme pomoct, a ty nás nechceš vidět?“*

„Já bych vás viděl moc rád, ale to by znamenalo, že jste porušili zákaz od rodičů, tudíž že neplníte svoje povinnosti a já se nedočkám vysvobození. A v okamžiku, kdy se vám podaří splnit tu měsíční lhůtu, rozplynu se a už nebudu mít příležitost vás vidět,“ trochu nešťastně vysvětloval Zlobík.

„Aha,“ svěsil ramena Drobek. *„Tak se tu měj, rádi jsme tě poznali. A už se tedy nikdy neuvidíme. My jdeme plnit úkol.“*

„Držím vám palce a moc děkuju,“ zavolal duch skřítka Zlobíka za smutně odcházejícími skřítky.

Asi vás teď, děti, zajímá, jestli se našim skřítkům podařilo Zlobíka zachránit. Už jim k tomu chyběl jen malilinký kousíček. Ale pokaždé se našel nějaký nepořádný zákazník, kterého neuhlídali, když zakopl spadlou housku pod regál. Skřítkové se však nevzdávají a zkoušejí to dál.

Až ty půjdeš příště s rodiči nakupovat, chovej se v obchodě tak, abys skřítkům nekazil vysvobozování nějakého dalšího ducha. Ti jsou totiž téměř na každé prodejně a nešťastně čekají na konec svého prokletí.

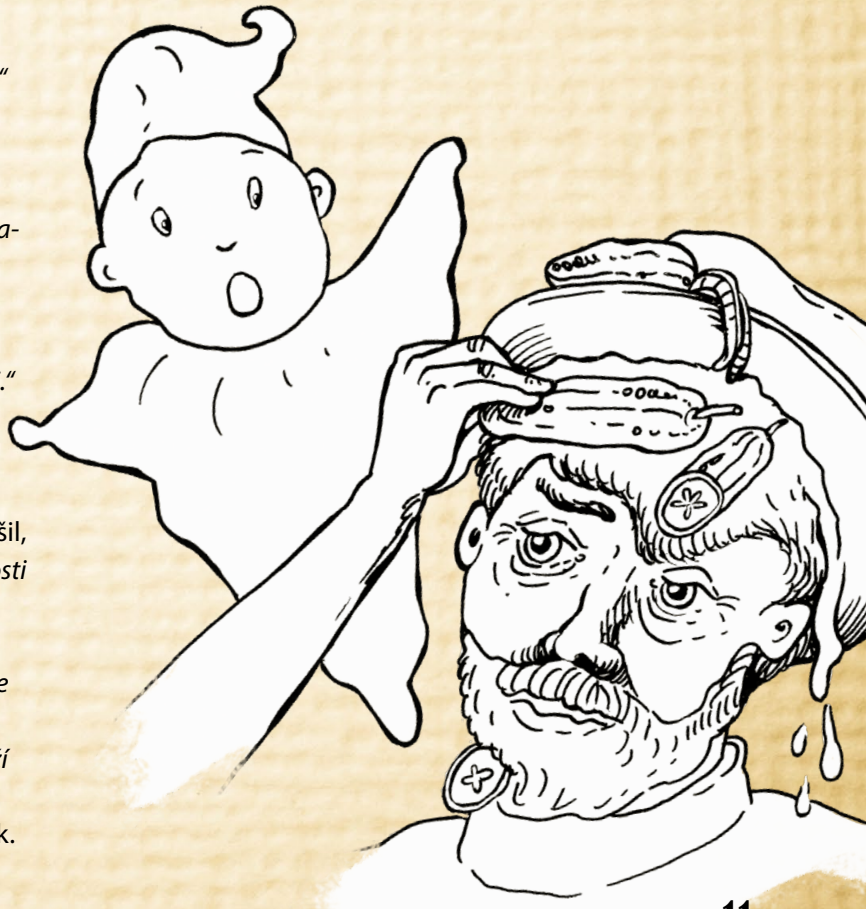

CESTA pro ukradenou korunu

Karlovi (ne našemu jezevci, ale jednomu králi) loupeživí rytíři ukradli korunu a ukryli ji na jednom pustém hrádku, kde měli svou skrýš. Pro korunu se dá vylézt jen po venkovních zdech. Tajnou cestu označují kameny s násobky čísla 3.

▶ *Dostaneš se až ke Karlově koruně? Nezřítíš se do propasti?*

▶ *Asi tě nepřekvapí, že Pustý hrádek a Karlova koruna opravdu existují. Zkus si v mapě najít zříceninu Pustého hrádku i zámek Karlova koruna.*

Není BRÁNA jako BRÁNA

Žili byli dva bratři. Oba byli zruční kováři. Jednoho dne dostali od zámeckého pána za úkol vytvořit krásnou zdobenou bránu do jeho sídla. Každý z bratrů podle pánova přání vytvořil jednu polovinu. Ale i když se opravdu snažili, zámecký pán si všiml 8 malých odlišností. ▶ *Odhalíš je také?*

Řešení úkolu najdeš na straně 23.

HRAD KRABICE, KRABICEŠTEJN NEBO KRABICENBURK?

Pepině, ostatním kamarádům, dokonce ani mně se nepodařilo vypátrat, jestli někdy existoval nějaký hrad Krabice. Nebo alespoň Krabiceštejn či Krabicenburk. Protože nám bylo líto, že se tak žádný hrad nejmenuje, postavili jsme si vlastní Krabiceštejn.

Zde je i s plánem stavby:

Jediným potřebným stavebním materiálem je libovolná ***krabice bez víka*** *a* ***kousek provázku*** *na padací bránu. Důležitými stavebními pomůckami jsou* ***nůžky***, ***tužka***, ***pravítko*** *a* ***barvičky***.

V horní části krabice nakresli velký obdélník uprostřed každé strany a vystřihni jej. Vzniknou ti tak čtyři vysoké rohové hradní věže.

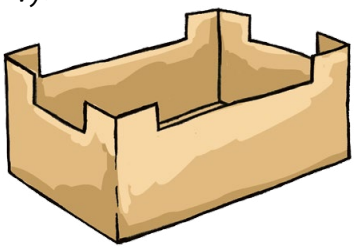

Teď po celém obvodu vystřihej zubaté cimbuří.

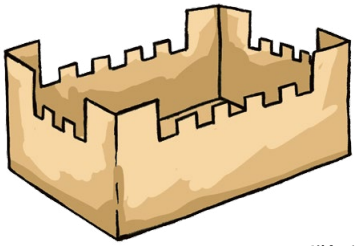

V prostředku spodní části delší strany nakresli půlobloukovou bránu. Prostřihni jen její oblouk, ne spodní hranu.

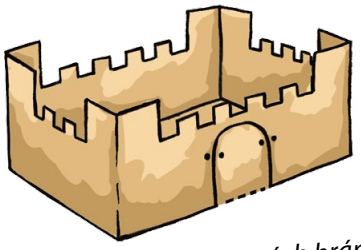

Nůžkami udělej dírky po stranách brány i hradních zdí a otvory provlékni provázek. Konce zauzluj.

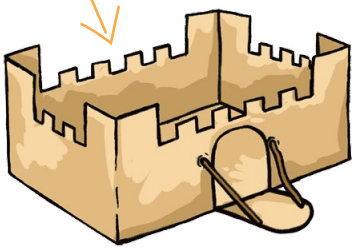

Zbývá už jen dodělat fasádu hradu – libovolně jej pomalovat.

Soutěž – hrad Krabice

Podařilo se ti podle našeho návodu hrad vyrobit? Nebo ses pustil třeba do hradu z ruliček od toaletního papíru? Vyfoť nám svůj výtvor a fotku pošli **do 15. listopadu 2021** na adresu **DELEX, Denisovo nábřeží 5, 301 00 Plzeň** nebo na e-mailovou adresu **coopclub@coopclub.cz**. Na obálku nebo do předmětu zprávy napiš ***„Čiperka – hrad“***.

Nezapomeň připojit své jméno, adresu, telefonní číslo a věk. Soutěž je určena jen pro děti.

Kamarádi v erbech

Zajíc Václav byl nadšený, když mu Pepina prozradila, že jeho podobenka se objevuje v erbu slavného šlechtického rodu Zajíců z Hazmburka. Ale není jediný z mých kamarádů, kdo zdobí nějaký erb. Vydra Berta se na nás zubí ze znaku města Chropyně. Medvěd Michal se dostal až do německého hlavního města Berlín. Ježek Ješek vystrkuje svoje bodliny v Jihlavě. Kozel Pankrác se zabydlel v Kopidlnu. Dokonce i já, slavný veverčák Čiperka, mám svou podobiznu ve znaku města Senec.

▶ *Na obrázcích vidíš naše portréty v erbech. Znaky potřebují dovybarvit, což je úkol pro tebe. Pak ke každému znaku dopiš, jakému městu či rodu patří. Jestli jsi pečlivě četl úvodní text, bude to pro tebe hračka.*

TO NEZNÁTE PEPINU

15. díl

Čiperka, Pepina a Max (to je pejsek z domu pod velkou borovicí, kde mají hnízdo Čiperkovi veverčí přátelé) se rozhodli, že si udělají výlet na nějaký hrad. Nejdřív se nemohli shodnout, kam pojedou.

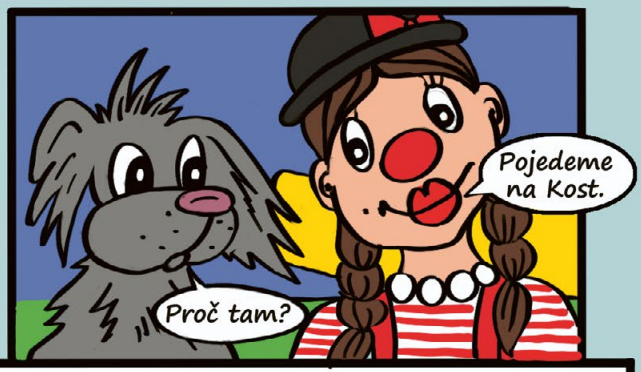

Max byl přesvědčený, že tenhle hrad se jmenuje podle kostí z pečínek, které si tam místní pejsci před mnoha lety zahrabali, když páni na hradě hodovali. A ty ho velice lákaly. Tak jeli.

To byl malér. Čiperka s Maxíkem vlezli do prastarého sklepení a cestu ven jim zasypala halda kamení.

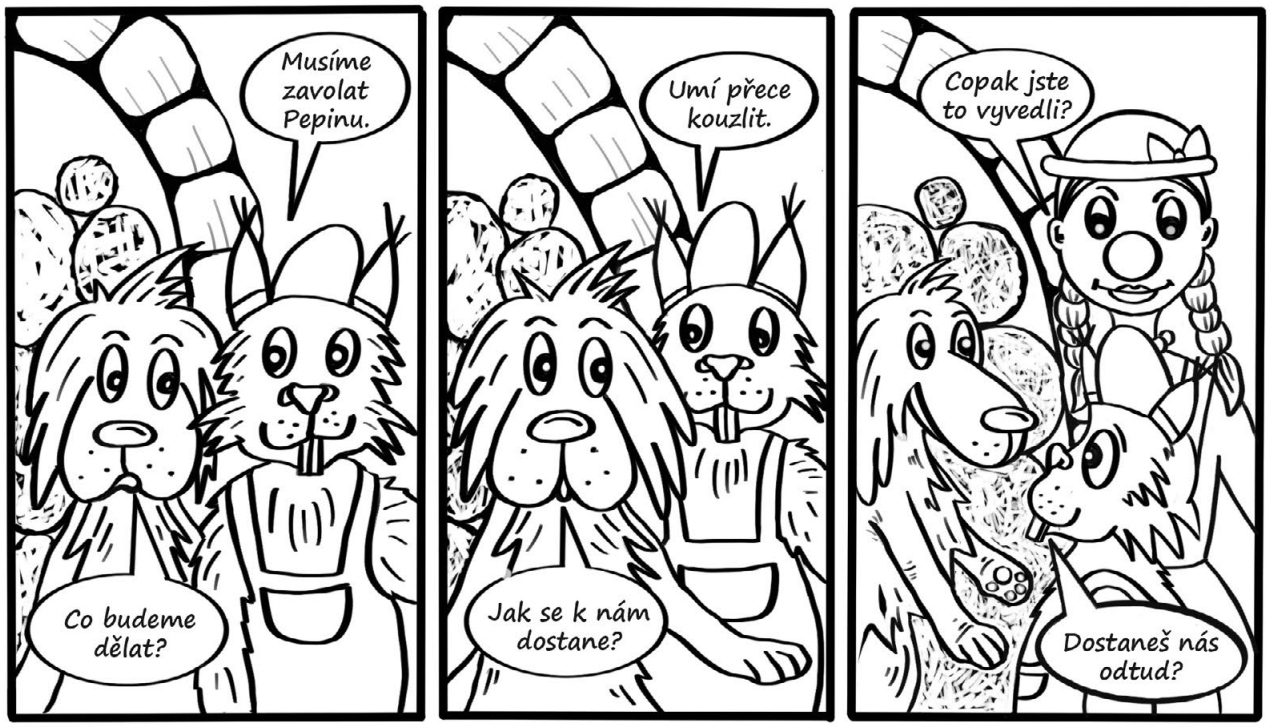

Ještě že Pepina umí kouzlit. Odčarovala haldu kamení, Čiperka s Maxíkem vyběhli ven a pelášili pryč. Na kosti pod Kostí už si nikdy ani nevzpomněli.

A víte, proč se jmenuje Kost? Oblíbená legenda praví, že hrad dostal jméno v dobách, kdy jej obléhal Jan Žižka, který po neúspěšném dobývání hradu prohlásil, že je pevný jako kost.

ZÁMKY přímo bambitkové

Sice se tyto zámky jmenují docela obyčejně, ale při svém putování jsme je nemohli vynechat. Natáčela se tu totiž nádherná pohádka Tajemství staré bambitky 2.

Jistě víš, co je tvým úkolem. Správně, odhalit jména těchto zámků.

▶ *Na první fotce seřaď rybky podle barev a velikostí. Žluté rybky od nejmenší po největší ti prozradí první slovo z názvu. Zelené rybky jsou sice stejně velké, přesto pro tebe nebude problém přijít na druhé slovo z názvu. Červené rybky od největší po nejmenší odhalí třetí slovo z názvu zámku.*

TAJEMSTVÍ STARÉ BAMBITKY 2

▶ *Seřaď mráčky z druhého obrázku od největšího po nejmenší. Získáš první polovinu názvu. Ve vodě plavou různě velká písmena. Nejmenší je první, největší poslední. Dohromady tvoří druhou polovinu názvu druhého pohádkového zámku.*

V hradním stínu

Po namáhavém putování za památkami s veselými jmény jsme si už potřebovali odpočinout. Lehli jsme si do stínu. Pochopitelně do hradního stínu. Ale kterému hradu ten stín patří?

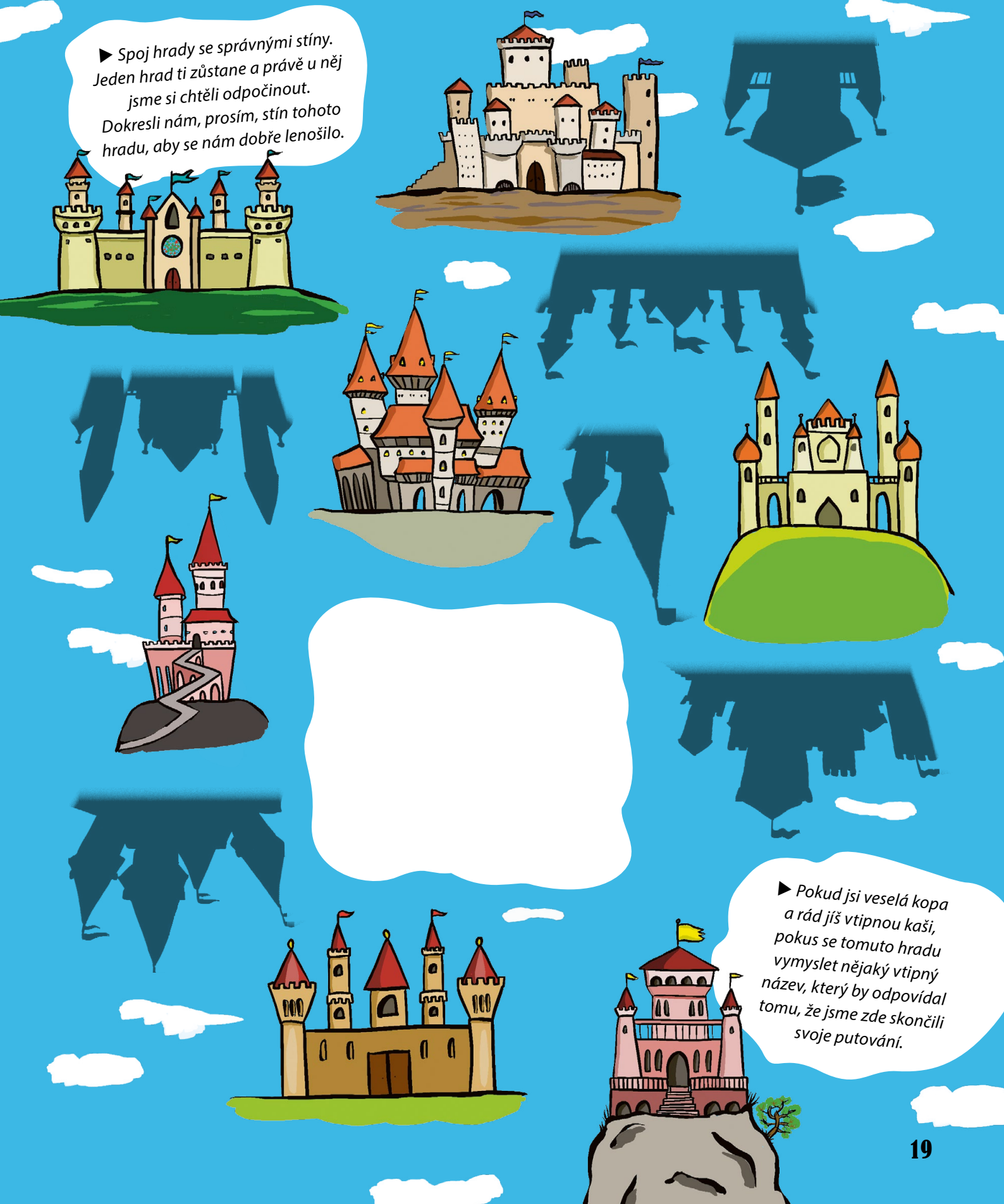

HRAD nejen pro kočky

Ještě na jedno krásné místo nás Pepina vzala. Sice se jmenuje **Kočičí hrádek**, ale nebála se v něm ani myška Eliška. Je to miniatura středověkého hradu, najdete ji u Slatiňan a můžete si v ní báječně hrát. Třeba jako my.

▶ *Obrázek vybarvi.*

ČIPERKOVA NOVÁ POHÁDKOVÁ KAMARÁDKA

Milá a bezprostřední Valentýnka Bečková, malá herečka, o jejímž talentu filmoví tvůrci tvrdí, že je Tomáš Holý v sukních. Naprosto přirozeně a dobře plní režisérovy pokyny. Má za sebou role ve filmech Ženy v běhu, Příliš osobní známost, Přání Ježíškovi a teď se můžeme těšit na Tajemství staré bambitky 2, kde ztvárnila princeznu Johanku, pohádkovou dceru krále Jakuba a královny Aničky.

Jak ses k filmování dostala?

Když jsem šla do školky, začala jsem napodobovat paní učitelky a mamku s taťkou napadlo, že bych mohla být šikovná na herectví, a přihlásili mě do agentury.

A tam si tě vybrali do filmu Ženy v běhu a pak i do dalších filmů. Bavilo tě to?

Strašně moc.

A jak se ti líbilo hrát princeznu Johanku ve filmu Tajemství staré bambitky 2?

To byl můj splněný sen, hrát v pohádce. Měla jsem na sobě po celou dobu natáčení nádherné šaty.

Co se ti na natáčení nejvíc líbilo?

Všechno. Potkala jsem hodně známých herců – Kamilu Janovičovou, Tomáše Kluse, Ondřeje Vetchého a spoustu dalších. Toužila jsem poznat Veroniku Khek Kubařovou, kterou jsem znala ze StarDance. V pohádce hrála královnu Julii, které jsme pomáhali. Je moc fajn.

Jak dlouho jste točili?

Měsíc a půl letos na jaře.

To jsi chodila do druhé třídy, nezameškala jsi moc?

Ne. Vyučování bylo on-line a my jsme to potom s maminkou doháněly. Ona je zlatá. I tatínek.

Bezvadná maminka a tatínek mají bezvadnou holčičku Valentýnku…

A ještě sestřičku Elenku. *(smích)*

Jak jsi strávila prázdniny?

Byli jsme na dovolené v Chorvatsku, v Německu v Playmobil parku, v Alpách.

A taky jsem byla na hereckém táboře, kde jsme i přespávali, no a točila jsem film Přání k narozeninám, tam jsme taky hodně jezdili. Tak jsem toho viděla hodně.

Těšíš se do školy, do třetí třídy?

Těším. Jedničky byly, tak myslím, že budou zase. *(smích)*

Dvě otázky pro maminku Evu Bečkovou

Jak se Valentýnka učí texty?

Když Valentýnka ještě neuměla číst, učila se to se mnou nazpaměť. Nyní si texty čte sama, je poctivá a precizní, spolu trénujeme už celé rozhovory, ale naštěstí má skvělou paměť, takže tím moc času trávit nemusíme.

Jezdíte na natáčení až z Hradce Králové – jak zvládáte natáčení a rodinu?

Mám skvělého manžela, takže je to úplně v pohodě. Většinou s Valentýnkou jezdím já. Když je to někam dál, kde přespáváme, tak se postará o Elenku, které bude pět let a chodí do školky. Ta je pravý opak své sestry, je sportovně založená, hraje tenis, a dokonce se nerada fotografuje.

Každý je prostě šikovný na něco! dodává Valentýnka, o které určitě ještě uslyšíme.

TAJEMSTVÍ STARÉ BAMBITKY 2

Pepina & květina od Václava

Zajíc Václav se chtěl Pepině odměnit za to, že díky ní poznal tolik zajímavých míst s podivnými názvy. Věnoval jí proto květinu, jak jinak než balónkovou. Pokud i ty chceš někoho odměnit balónkovým květem, nauč se jej podle rad naší milé klaunky.

CO BUDEŠ NA KVĚTINU POTŘEBOVAT?

- 2 dlouhé balónky – jeden zelený a druhý červený
- pumpičku

JAK KVĚTINA VZNIKÁ?

1

Zelený balónek nafoukni, nech malý nenafouknutý koneček, druhý konec zauzluj.

2

V jedné třetině délky balónku zkruť proti sobě dvě smyčky. Máš vytvořený stonek se dvěma listy.

3

Teď nafoukni červený balónek, konec zauzluj a spoj s druhým koncem tak, aby ti vznikl kruh.

4

Z kruhu vytvoř osmičku.

5

Obě bříška osmičky polož na sebe.

6

Na straně proti přehybu zkruť další osmičku.

7

Hotový květ nasaď na konec stonku tam, kde je nenafouknutý koneček.

Konečkem zeleného balónku omotej prostředek květu, aby ze stonku nespadl.

A teď už stačí jen přivonět.

Str. 13
8 rozdílů ↑

Str. 3
Hrad se jmenuje **Buben**.
Zámek se jmenuje **Tři trubky**.

Str. 6
Památky se jmenují **Kohout**, **Kozel**, **Orlík**.

Str. 9
10 památek v pohádce:
Talíř, **Houska**, **Džbán**, **Lopata**, **Pařez**, **Dub**, **Smrk**, **Kohout**, **Křídlo**, **Pecka**.

Památky ve větách: **Kozel**, **Most**, **Kost**, **Písek**.

Str. 8

1 Ledunice
2 Kozel
3 Kost
4 Loket

Nejkratší vzdálenost je mezi **Kozlem a Loktem**.
Trasa *4–3–2–4* je dlouhá **467 km**.
Trasa *1–2–4–1* je dlouhá **745 km**.
O kolik je druhá trasa **delší** než první? O **278 km**.

INZERCE

TV pohoda
Nejpřehlednější a nejaktuálnější televizní časopis
SPECIÁLNÍ NABÍDKA PRO ČTENÁŘE časopisu Čiperka
VÝHODNÉ PŘEDPLATNÉ TV pohoda
✓ ZDARMA 4x ročně SPECIÁL plný křížovek a luštění
✓ TV pohoda každé úterý až k vám domů
✓ Roční předplatné pouze 520 Kč
Objednejte u nás a ušetříte 170 Kč
☎ 281 002 201 • sekretariat@tv-pohoda.cz • www.tv-pohoda.cz/predplatne/

U NÁS SI RÁDI VÁLÍME ŠUNKY

NA VALAŠSKU JE KRÁSNO

RODINNÁ SPOLEČNOST

krásno

ŽIJTE krásně

8 594042 000347 17